

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 6Co/183/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3714208063
Dátum vydania rozhodnutia: 24. 09. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ľubica Bajzová
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2019:3714208063.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Ľubice Bajzovej a členiek senátu JUDr. Aleny Záhumenskej a Mgr. Martiny Trnavskej v spore žalobcu: U., proti žalovanej: O., o zaplatenie 60.226,58 eur s prísl., o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Považská Bystrica zo dňa 5. apríla 2018, č.k. 6C/13/2015-331, takto

rozhodol:

Rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutej - zamietajúcej časti a v závislom výroku o trovách konania **p o t v r d z u j e .**

Žalovanej voči žalobcovi právo na náhradu trov odvolacieho konania **n e p r i z n á v a .**

o d ô v o d n e n i e :

1. Napadnutým, v záhlaví identifikovaným rozsudkom, súd prvej inštancie konanie v časti o zaplatenie 47.002,58 eur, s úrokom z omeškania 8,05 % ročne od 03. 12. 2014 do zaplatenia zastavil, žalobu zamietol a o trovách konania rozhodol tak, že žalovaná má voči žalobcovi nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %, ktorú náhradu trov konania je žalobca povinný zaplatiť žalovanej do 3 dní od právoplatnosti uznesenia o výške náhrady trov konania, ktoré po právoplatnosti rozsudku vydá súdny úradník.

2. V odôvodnení svojho rozhodnutia uviedol, že žalobca sa podanou žalobou zo dňa 28.07.2014 domáhal od žalovanej zaplatenia sumy 44.602,58 eur, s úrokom z omeškania vo výške 9,25 % ročne od 06.06.2014 do zaplatenia. Pred vydaním platobného rozkazu, podaním zo dňa 21.08.2014 žalobca upravil žalobný petít v časti žiadaného úroku z omeškania tak, že žiadal tento priznať vo výške 8,25 % ročne. Žalobu odôvodnil tým, že dňa 24.10.2011 uzatvoril ako advokát so žalovanou ako klientom Zmluvu o odmene za poskytnutie právnej pomoci vo veci vedenej pod sp. zn. 9C/262/2008 na Okresnom súde v Nových Zámkoch o neplatnosť kúpnej zmluvy, ktorou si účastníci zmluvy dohodli za zastupovanie podielovú odmenu podľa § 7 ods. 1 vyhlášky č. 655/2004 Z. z. vo výške 20 % + DPH z hodnoty sporu. Hodnota sporu bola účastníkmi dojednaná vo výške 5.900.000,- Sk (195.844,12 eur) a bola určená po vzájomnej dohode ako reálna hodnota nehnuteľností, ktoré boli predmetom kúpnej zmluvy. Dňa 24.10.2011 zaplatila žalovaná žalobcovi preddavok na trovy 2.400,- eur. Ďalej uviedol, že konanie na Okresnom súde Nové Zámky bolo zastavené uznesením zo dňa 21.03.2014 titulom späťvzatia žaloby, čomu predchádzalo vydanie rozhodnutia, ktoré bolo odvolacím súdom zrušené. Keďže žalovaná mala podľa tvrdenia žalobcu takto plný úspech vo veci, pretože zmluva, ktorá bola predmetom sporu a ktorou nadobudla nehnuteľnosti v dôsledku späťvzatia žaloby zostala v platnosti, má žalobca právo na dojednanú zmluvnú podielovú odmenu vo výške 39.169,82 eur + 20 % DPH, t.j. 7.833,76 eur, spolu 47.002,58 eur, čo po odpočítaní zaplateného preddavku predstavuje dlžnú istinu 44.602,58 eur, ktorá bola žalovanej vyfakturovaná faktúrou č. XXXXXX, splatnou dňa 05.06.2014. Žalobca dňa 16.02.2015 doručil súdu ďalšie podanie nazvané „Doplnenie odôvodnenia návrhu“, v ktorom

uviedol, že dopĺňa návrh o ďalší dôvod, ktorý spočíva v poskytnutí právnej pomoci aj v ďalšom konaní vedenom na Okresnom súde Nové Zámky pod sp. zn. 16C/126/2008, v ktorom bola dohodnutá podielová odmena 20 %, t.j. 39.169,82 eur + 20 % DPH, v ktorom konaní bol dosiahnutý 100 %-ný úspech vyhlásením rozsudku dňa 07.11.2014. V oboch sporoch tak mal žalobca plný úspech, preto mu patrí dohodnutá podielová odmena. Po výzve súdu žalobcovi (§ 129 ods. 1 CSP) na doplnenie podania doručeného na súd dňa 16.02.2015, žalobca zareagoval podaním zo dňa 21.06.2017, v ktorom uviedol, že žalobca uzatvoril so žalovanou dňa 24.10.2011 dve Zmluvy o odmene za poskytnutie právnej pomoci, a to 1/ vo veci nahradenia súhlasu k uzavretiu zmluvy vedenej na Okresnom súde Nové Zámky sp. zn. 16C/126/2008, a 2/ vo veci určenia neplatnosti kúpnej zmluvy vedenej na Okresnom súde Nové Zámky sp. zn. 9C/262/2008, pričom v oboch zmluvách bola dohodnutá podielová odmena vo výške 20 % z hodnoty sporu 5.900.000,- Sk, t. j. 39.168,82 eur + DPH. Splatnosť podielovej odmeny bola dohodnutá do 7 dní od právoplatnosti rozhodnutia vo veci samej. V tejto veci bola žalovaná riadne informovaná a boli jej vysvetlené všetky právne skutočnosti a aj potreba postupu žalobcu tak, ako je to uvedené v Informácii, ktorú v daný deň žalovaná tiež podpísala. Konanie vedené pod spis. zn. 9C/262/2008 pred Okresným súdom Nové Zámky sa skončilo zastavením konania, z dôvodu späťvzatia žaloby a teda žalovaná bola v uvedenom konaní nepochybne úspešná, pretože zmluva, ktorou nadobudla predmetné nehnuteľnosti zostala platná. Skutočnosť, že žalovaná predala nehnuteľnosť ďalšej tretej osobe, s čím pôvodný žalobca súhlasil, nemôže byť dôvodom na nezaplatenie dojednanej odmeny v zmysle uzatvorenej dohody medzi advokátom a klientom. Žalovaná listom zo dňa 22. 11. 2013 vypovedala žalobcovi plnú moc, pričom na základe uvedeného bola zo strany advokátskej kancelárie vyzvaná, aby prišla osobne do kancelárie za účelom prebratia dokladov a finančného vyúčtovania. Žalovaná sa dostavila do advokátskej kancelárie žalobcu, kde mala pripravené doklady, ktoré požadovala, avšak uviedla, že ona nemieni zrušiť zastupovanie a doklady si neprevezme, trvá na tom, aby ju žalobca ďalej zastupoval, čo potvrdila aj svedkyňa P. D., na pojednávaní 04. 06. 2015. Ďalším dôkazom o tom, že žalobca aj naďalej zastupoval žalovanú, je jeho podpis na listine „Späťvzatie návrhu“ od spoločnosti F., pričom poukázal na znenie uvedenej listiny. Je teda jednoznačné, že žalobca sa zúčastnil rokovania o späťvzátí žaloby v konaní 9C/262/2008 v Nových Zámkach, kde sám tento doklad aj za žalovanú podpisoval. Ak by bol súd aj toho názoru, že žalovanú nezastupoval do konca, takéto konanie žalovanej - vypovedanie plnej moci - nemôže požívať ochranu a jej úmyslom bolo ho poškodiť, čo je v rozpore s dobrými mravmi. Opätovne poukázal na to, že aj keď došlo k späťvzatiu žaloby, žalovaná bola úspešná. Rozhodujúcim kritériom pre konštatovanie „plného úspechu vo veci“, je význam a účinky daného rozhodnutia v právnej sfére klienta. Ak je rozhodnutie, ktorým sa konanie končí nemeritórnym uznesením, nie je tým nárok advokáta na podielovú odmenu vylúčený. Význam a účinky zastavenia konania vzhľadom na späťvzatie žaloby, aj keď k tomu došlo na základe mimosúdnej dohody, sú pre žalovanú významné z toho dôvodu, že kúpna zmluva, ktorej neplatnosti sa domáhal žalobca v tom konaní, späťvzatím žaloby zostala fakticky platná a účinná. On ako advokát nemôže s klientom dojednať také ustanovenia, ktoré by klientovi bránili zrušiť plnú moc, alebo také dojednanie, kde by obmedzoval klienta v jeho práve na uzavretie zmluvy, alebo mimosúdnej dohody. Ak sa žalovaná rozhodla nehnuteľnosť predat' tretej osobe za 65.100,- eur, toto je tiež mimo sféru pôsobnosti advokáta, keďže nemohol žalovanú ovplyvniť v tom komu a za akú cenu nehnuteľnosť predá. Poukázal na výpoveď žalovanej na pojednávaní dňa 12. 03. 2015, konkrétne na stranu 3 a 4 posledný odsek, z ktorého aj citoval. Žiadal, aby bola žalovaná zaviazaná k povinnosti zaplatiť mu sumu 44.602,58 eur, s úrokom z omeškania 0,5 % denne zo sumy 44.602,58 eur od 03. 12. 2014 do zaplatenia, eventuálne k povinnosti zaplatiť mu sumu 44.602,58 eur, s úrokom z omeškania 0,5 % denne zo sumy 44.602,58 eur od 06. 04. 2014 do zaplatenia dôvodiac, že má dva právne tituly na zaplatenie odmeny za právne zastupovanie tak na základe zmluvy o právnej pomoci vo veci vedenej na Okresnom súde Nové Zámky pod sp.zn. 9C/262/2008, ako aj pod sp.zn.16C/126/2008. V ďalšom podaní zo dňa 25.08.2017, doručenom súdu dňa 31.08.2017 žalobca uviedol, že z konania vedeného pred Okresným súdom Nové Zámky 9C/262/2008, si uplatňuje trovy právneho zastúpenia vo výške 13.224,- eur na tom základe, že žalovaná previedla nehnuteľnosti, ktoré boli predmetom sporu za sumu 65.100,- eur, čo predstavovalo kúpnu cenu a ktorá suma 65.100,- eur predstavuje základ pre výpočet odmeny advokáta. Odmena bola dohodnutá vo výške 20 % z vymoženej sumy, čo predstavuje 13.020,- eur + DPH 2.604,- eur. Žalovaná zložila zálohu vo výške 2.400,- eur a po odpočítaní tejto zálohy predstavuje odmena sumu 13.224,- eur. Žalobca si teda z titulu poskytnutia právnej pomoci žalovanej v konaní vedenom na Okresnom súde Nové Zámky, spis. zn. 9C/262/2008 uplatňuje sumu 13.224,- eur + úrok z omeškania 8,25 % ročne z danej sumy od 06. 06. 2014 do zaplatenia. Sumu 47.002,58 eur si uplatnil titulom zmluvy o právnej pomoci zo dňa 24. 10. 2011, dojednanej na zastupovanie v konaní vedenom pred Okresným súdom Nové Zámky, spis. zn. 16C/126/2008, a to aj spolu s úrokom z omeškania vo výške 8,05 % ročne

od 03. 12. 2014 do zaplataenia. Dohromady teda žiadal zaviazať žalovanú zaplatiť mu sumu 60.226,58 eur (13.224,- eur + 47.002,58 eur) spolu s úrokom z omeškania. Na základe uvedeného potom súd uznesením, č. k. 6C/13/2015-220 zo dňa 25.09.2017 pripustil zmenu žaloby spočívajúcu v zmene a doplnení rozhodujúcich skutočností tvrdých žalobcom v podaní doručenom súdu dňa 31.08.2017 a zároveň pripustil zmenu žaloby spočívajúcu v rozšírení uplatneného práva tak, že predmetom konania sa stala suma 60.226,58 eur, s úrokom z omeškania vo výške 8,25 % ročne zo sumy 13.224,- eur od 06.06.2014 do zaplataenia a vo výške 8,05 % ročne zo sumy 47.002,58 eur od 03.12.2014 do zaplataenia. Písomným podaním zo dňa 17.01.2018 zobral žalobca žalobu o zaplataenie sumy 47.002,58 eur s prísl. späť. Žiadal, aby súd zaviazal žalovanú zaplatiť mu sumu 13.224,- eur - z titulu zmluvnej odmeny vypočítanú ako 20 % z hodnoty sporu 65.100,- eur + DPH, s prihliadnutím na žalovanou zaplataenú zálohu 2.400,- eur (za zastupovanie v konaní pod spis. zn. 9C/262/2008). Poukázal na to, že všetky podmienky v súvislosti s uzavretím zmluvy o podielovej odmene boli splnené. Poukázal na odôvodnenie Ministerstva spravodlivosti SR, v súvislosti s ustanovením § 7 Vyhlášky MS SR č. 655/2004 Z.z. kde sa konštatuje, že ak je aj rozhodnutie, ktorým sa konanie končí nemeritorným uznesením, nie je tým nárok advokáta na podielovú odmenu vylúčený. Žalobca v súvislosti s jeho tvrdením, že žalovanú zastupoval až do konca skončenia veci, poukázal na úradný záznam zo dňa 12. 02. 2014, emailovú komunikáciu od 19. 09. 2013 do 02. 04. 2014 a listinu „späťvzatie návrhu“ zo dňa 14. 03. 2014. Poukázal tiež na to, že po skončení zastupovania žalovanej túto vyzval listom zo dňa 30. 04. 2014 na zaplataenie sumy 13.440,- eur. K podaniu priložil listinné dôkazy: notársku zápisnicu zo dňa 14. 03. 2014 napísanú P. F.T. č. N XXX/XXXX, zrušenie zastupovania a plnej moci z 22. 11. 2013, list zo dňa 03. 12. 2013, úradný záznam z 12. 02. 2014, emailová komunikácia od 19. 09. 2013 do 03. 04. 2014, späťvzatie návrhu zo 14. 03. 2014, výzva na zaplataenie z 30. 04. 2014. Zároveň vyčíslił trovy právneho zastúpenia v konaní vedenom na Okresnom súde Nové Zámky sp. zn. 9C/262/2008. Žalovaná prostredníctvom právneho zástupcu uviedla, že s čiastočným späťvzatím žaloby vo vzťahu k sume 47.002,58 eur s príslušenstvom súhlasí, avšak žiadala, aby jej bola priznaná náhrada trov konania v súvislosti s týmto späťvzatím. Vo zvyšku žiadala žalobu zamietnuť, priznať jej náhradu trov konania. So zaplataením nárokovanej podielovej odmeny nesúhlasila. Poukázala na to, že v novembri 2013 vypovedala plnomocenstvo žalobcovi a v súvislosti s vypoveďou svedkyne D. poukázala na jej zamestnanecký vzťah k žalobcovi. Ona nemala úmysel žalobcu poškodiť, nakoľko v mesiaci 11/2013 ešte nebolo zjavné ako spor na Okresnom súde Nové Zámky dopadne. Klient má predsa právo kedykoľvek ukončiť právne zastúpenie. Namietala tiež správnosť vyčíslenia tarifnej odmeny poukazom na to, že odmena za 1 úkon právnej služby má byť vo výške 1/13-iny výpočtového základu, teda výpočet žalobcu je nesprávny. Poukázala tiež na to, že účtovanie úkonov právnych služieb po vypovedaní plnomocenstva nie je namieste a niektoré porady, napr. zo dňa 17. 05. 2012 a 21. 05. 2012 nemožno považovať za úkony právnej služby v zmysle vyhlášky MS SR č. 655/2004 Z.z. Keďže zaplatila žalobcovi preddavok 2.400,- eur, má za to, že odmena žalobcu je v celom rozsahu uspokojená a preto priznať nárok na náhradu trov konania.

3. Keďže žalobca zobral žalobu v časti o zaplataenie 47.002,58 eur s úrokom z omeškania 8,05 % ročne z tejto sumy od 03.12.2014 do zaplataenia späť, s ktorým čiastočným späťvzatím žaloby žalovaná súhlasila, súd konanie v tejto časti zastavil. Predmetom konania teda zostalo zaplataenie sumy 13.224,- eur, s úrokom z omeškania 8,25 % ročne z danej sumy od 06.06.2014 do zaplataenia, titulom poskytnutých právnych služieb žalovanej zo strany žalobcu v konaní vedenom na Okresnom súde Nové Zámky pod sp. zn. 9C/262/2008.

4. Z vykonaného dokazovania mal súd prvej inštancie za preukázané, že žalobca ako advokát v rámci výkonu svojho slobodného povolania poskytoval žalovanej právne služby v konaní vedenom na Okresnom súde Nové Zámky pod sp. zn. 9C/262/2008, ktorého predmetom bolo určenie neplatnosti právneho úkonu - kúpnej zmluvy. Medzi nimi tak došlo k uzatvoreniu príkaznej zmluvy podľa § 724 Občianskeho zákonníka, kedy sa žalobca ako príkazník zaviazal, že bude žalovanú zastupovať v uvedenom konaní pred súdom a poskytovať jej právnu pomoc ako advokát., za čo mu patrí odmena. Ďalej posúdil, že ich vzťah je vzťahom dodávateľa a spotrebiteľa podľa § 52 ods. 3,4 Občianskeho zákonníka a uzatvorená zmluva je zároveň i spotrebiteľskou zmluvou podľa § 52 ods. 1 Občianskeho zákonníka, na ktorý tiež dopadá Smernica Rady 93/13/EHS o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách, čo vyplýva aj z rozsudku Súdneho dvora zo dňa 15.01.2015 vo veci C-537/13 vychádzajúc z ktorého ak existuje pochybnosť o zmysle podmienky zmluvy, treba poskytnúť výklad zmluvných podmienok, ktorý je pre spotrebiteľa priaznivejší. V konaní nebolo pochyb o tom, že predmetnú zmluvu o odmene za poskytnutie právnej pomoci uzatvorenú so žalovanou, vypracoval

žalobca ako advokát. Žalobca sa domáha zaplata sumy 13.224,- eur dôvodiac, že táto mu prináleží titulom dojednanej podielovej odmeny. Ustanovenie § 8 ods. 1 vyhlášky MS SR č. 655/2004 Z. z., ktoré pojednáva o práve advokáta na podielovú odmenu, používa pojem „plný úspech vo veci“ ako jeden z dvoch predpokladov umožňujúcich žiadať podielovú odmenu od klienta (prvým predpokladom je dohoda medzi advokátom a klientom o odmeňovaní advokáta formou podielovej odmeny). Aj samotná zmluva o odmene za poskytnutie právnej pomoci zo dňa 24.10.2011 používa pojem „rozhodnutie vo veci samej“, keď splatnosť odmeny viaže na právoplatnosť rozhodnutia vo veci samej. Žalovaná by mala úspech vo veci samej, ak by súd žalobu v konaní, v ktorom vystupovala ako žalovaná, zamietol. Z ustanovení vyhlášky č. 655/2004 Z. z. vyplýva, že advokát má nárok na podielovú odmenu v prípade, ak sa o takýto plný úspech vo veci samej zaslúži (napr. rozsudok Krajského súdu v Bratislave sp. zn. 7Co/315/2010 zo dňa 18.09.2013). Podľa názoru súdu, za akcentácie toho, že zmluvu vypracoval advokát, pričom v zmysle § 54 ods. 2 Občianskeho zákonníka v pochybnostiach o obsahu spotrebiteľských zmlúv platí výklad, ktorý je pre spotrebiteľa priaznivejší, nemožno rozhodnutie Okresného súdu Nové Zámky v konaní sp. zn. 9C/262/2008 - uznesenie o zastavení konania z dôvodu späťvzatia žaloby - považovať za rozhodnutie vo veci v zmysle § 8 ods. 1 vyhl. MS SR č. 655/2004 Z. z. Uznesenie o zastavení konania je rozhodnutím procesným, ktorým sa konanie končí. Jedná sa o rozhodnutie nemeritórne, teda nie vo veci. Podľa názoru súdu teda žalobcovi neprináleží za zastupovanie žalovanej v konaní vedenom na Okresnom súde Nové Zámky sp. zn. 9C/262/2008 podielová odmena, keďže žalovaná v tomto konaní nemala úspech vo veci, a to ani čiastočný. Faktom však zostáva, že žalobca poskytol žalovanej v súvislosti s daným súdnym konaním právne služby. Podľa názoru súdu, za situácie, keď zmluva o odmene neobsahuje žiadne ustanovenie ohľadne dohody o odmene v prípadoch, keď klient nebude mať úspech vo veci samej (napr. aj v prípadoch, že sa súdne konanie skončí iným rozhodnutím než vo veci samej, prípadne ak klient odvolá advokátovi plnú moc ešte pred meritórnym rozhodnutím), prináleží advokátovi tarifná odmena. Žalobca pre prípad, že by súd dospel k záveru, že mu neprináleží podielová odmena, žiadal priznať tarifnú odmenu s tým, že pri výpočte tarifnej odmeny vychádzal z hodnoty sporu 5.900.000,- Sk (195.844,12 eur) podľa § 10 ods. 1 vyhl. MS SR č. 655/2004 Z. z. (čl. 269 spisu). Odmenu spolu s náhradami a DPH po odpočítaní sumy 2.400,- eur ako preddavku, ktorý žalovaná zaplatila, vyčíslil celkovo na sumu 15.224,78 eur. Súd sa nestotožnil s názorom žalobcu v tom, že základnú sadzbu tarifnej odmeny za jeden úkon právnej služby je potrebné počítat z hodnoty nehnuteľnosti ako hodnoty veci podľa § 10 ods. 1 cit. vyhlášky. Súd má za to že táto základná sadzba tarifnej odmeny za 1 úkon právnej služby je podľa § 11 ods. 1 písm. a) cit. vyhlášky vo výške 1/13-tiny výpočtového základu. Uvedený názor súdu potvrdzuje rozsiahla judikatúra, v zmysle ktorej napr. „...V prípadoch určovacích žalôb podľa § 80 písm. c/ O.s.p. (aj podľa ustálenej súdnej praxe) sa náhrada trov konania v časti odmeny advokáta za zastupovanie vo veci v režime vyhl. č. 655/2004 Z. z. určuje podľa § 11 ods. 1 (resp. § 11 ods. 1 písm. a)) a teda platí, že hodnotu takejto veci alebo právo nie je možné vyjadriť v peniazoch. Predmetom konania je totiž preskúmanie zákonnosti právneho úkonu a nie rozhodovanie o konkrétnom práve alebo povinnosti, ktoré z neho vyplývajú.“ (uznesenie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 4MCdo 15/2011 zo dňa 28.10.2011 - predmetom konania bolo určenie neplatnosti kúpnej zmluvy), alebo „...V prípade určenia neplatnosti zmluvy ide o právo (právnou možnosť hmotnoprávneho i procesného charakteru), t. j. taký predmet, ktorého hodnotu nemožno vyjadriť v peniazoch (§11 ods. 1 vyhlášky). Najvyšší súd Slovenskej republiky sa v tomto smere stotožnil s názorom generálneho prokurátora Slovenskej republiky v tom, že účelom právnej služby nebolo dosiahnutie určenie vlastníckeho práva k veci, ani ju vymôcť, ale len určiť, že takýto právny úkon je neplatný. Porovnaj uznesenia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 21.10.2010 sp.zn. 3MCdo/9/2009, z 29.07.2010 sp.zn. 2MCdo/8/2009 a rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 01.09.2008 sp. zn. 1MOBdo V 17/2006. Z uvedeného je zrejmé, že súdy pri rozhodovaní o náhrade trov právneho zastúpenia na vec aplikovali nesprávnu právnu normu (§10 ods. 1, 2 vyhlášky)...“ (uznesenie 5MCdo/9/2010 zo dňa 29.11.2010 - predmetom konania bolo určenie neplatnosti kúpnej zmluvy). Vzhľadom k tomu, že výpočtový základ bol v roku 2011 vo výške 741,- eur, v roku 2012 vo výške 763,- eur, v roku 2013 vo výške 781,- eur a v roku 2014 vo výške 804,- eur, základná sadzba tarifnej odmeny vo výške 1/13-iny výpočtového základu podľa § 11 ods. 1 písm. a) vyhl. MS SR č. 655/2004 Z. z. bola v roku 2011 vo výške 57,- eur, v roku 2012 vo výške 58,69 eur, v roku 2013 vo výške 60,07 eur a v roku 2014 vo výške 61,84 eur. Odmena vo výške základnej sadzby tarifnej odmeny patrí žalobcovi ako advokátovi v súvislosti s poskytnutím právnej služby podľa § 14 ods. 1, resp. § 13a ods. 1 vyhl. MS SR č. 655/2004 Z. z. účinnnej do 30.06.2013, resp. od 01.07.2013, ak sa jednalo o samostatné úkony právnej služby vykonané výlučne v prospech žalovanej. Nakoľko z vykonaného dokazovania vyplynulo, že od určitého momentu, konkrétne od 19.12.2011 zastupoval žalobca aj U. E., za spoločné úkony právnej služby prináleží advokátovi odmena vo výške základnej sadzby tarifnej

odmeny znížená o 50 %, v zmysle § 13 ods. 2 vyhl. MS SR č. 655/2004 Z. z. V praxi to znamená, že za spoločné úkony právnej služby, pri zastupovaní dvoch osôb napr. za účasť na pojednávaní v roku 2012, prináleží advokátovi odmena vo výške 29,35 eur (58,69 eur : 2). Súd sa nestotožňuje s argumentáciou žalobcu ohľadne aplikácie ustanovenia § 13 ods. 2 vyhl. MS SR č. 655/2004 Z. z., a v tejto súvislosti poukazuje nielen na jednoznačné znenie tohto ustanovenia, ktoré takýto výklad vylučuje, ale aj napr. na uznesenie Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. IV. ÚS 510/2012 zo dňa 09.10.2012, kde ústavný súd poukázal okrem iného i na svoju rozhodovaciu prax, podľa ktorej „... pri výpočte úhrady trov konania, ktoré vznikli v konaní pred ústavným súdom z titulu právneho zastúpenia viacerých osôb advokátom/advokátkou, sa výška základnej sadzby tarifnej odmeny v súlade s § 13 ods. 2 vyhlášky o náhradách a odmenách advokátov zníži u všetkých spoločne zastupovaných osobách o 50 % (porovnaj najmä I. ÚS/417/2010, I. ÚS 64/2011, II. ÚS 25/2011, II. ÚS 453/2010, II. ÚS 520/2010, III. ÚS 354/2010, III. ÚS 356/2010, III. ÚS 452/2010, IV. ÚS 62/2011, IV. ÚS 475/2010, IV. ÚS 277/2012)...“ V zmysle uvedeného rozhodnutia ústavného súdu, odôvodnenie uznesenia Krajského súdu v Banskej Bystrici č. k. 14Co/205/2012-198 zo dňa 18.06.2012, podľa ktorého v prípade zastupovania viacerých účastníkov advokátom patrí advokátovi tarifná odmena za zastupovanie všetkých zastúpených po jej znížení o 50 %, a takto znížená odmena sa násobí počtom zastúpených v konaní, pričom zo žiadneho z ustanovení vyhlášky nemožno vyvodiť oprávnenosť súdu na postup, že pri vyčíslení odmeny advokáta za zastupovanie viacerých osôb sčasti aplikovať ustanovenie § 10 vyhlášky (pri prvom zastúpení) a až následne pri ostatných zastúpených už postupovať podľa ustanovenia § 13 ods. 2 vyhlášky, je z hľadiska právnej argumentácie dostatočné a priamo odkazuje na uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 1Sžo 105/2007 zo dňa 04.04.2007, v ktorom sa riešila identická otázka náhrady trov právneho zastúpenia, ak ide o spoločné úkony pri zastupovaní 2 alebo viacerých osôb. Pri spoločných úkonoch právnej služby patrí advokátovi - žalobcovi režijný paušál v plnej výške za každý priznaný úkon právnej služby, avšak náhrada za stratu času, resp. cestovných výdavkov je potrebné pomerne rozdeliť medzi žalovanú a U. E., čo v tomto prípade znamená rozdelenie na polovicu. S argumentáciou žalovanej, že tejto po odvolaní plnej moci v novembri 2013 už žalobca neposkytoval právne služby, sa súd nestotožnil. Uviedol, že síce je pravdou, že dňa 25.11.2013 došlo na Okresný súd Nové Zámky podanie žalovanej zo dňa 22.11.2013, ktorým súdu oznámila odvolanie plnej moci žalobcovi, z vykonaného dokazovania, a to výsluchom svedkyne P. U. D. v spojení s ďalšími listinnými dôkazmi - list - vzdanie sa práva odvolania zo dňa 19.03.2014 (čl. 414a a 414c spisu Okresného súdu Nové Zámky 9C/262/2008) však vyplýva, že žalobca žalovanej poskytoval právne služby aj po tom, ako súdu zaslala list, ktorým oznamuje odvolanie plnej moci žalobcovi. Na základe vyššie uvedeného súd prvej inštancie posúdil, že žalobcom špecifikovaných úkonov právnej služby mu prináleží odmena za nasledovné úkony právnej služby + náhrada cestovného a strata času:

Samostatné úkony právnej služby + náhrada cestovného a straty času:

1/ 24.10.2011 - prevzatie zastúpenia + 1 porada (§14 ods. 1 písm. a/ vyhl. MS SR č. 655/2004 Z. z. úč. do 30.6.2013)	57,- eur
2/ 6.12.2011 - písomné podanie na súd - vyjadrenie (§14 ods. 1 písm. b/ vyhl. MS SR č. 655/2004 Z. z. úč. do 30.6.2013)	57,- eur
3/ 7.12.2011 - účasť na pojednávaní na OS NZ od 9,30 hod do 9,55 hod (§14 ods. 1 písm. c/ vyhl. MS SR č. 655/2004 Z. z. úč. do 30.6.2013)	57,- eur
Cestovné	50,31 eur
Strata času	123,50 eur
4/ 17.5.2012 - ďalšia porada s klientom od 09,15 hod do 10,00 hod (§ 14 ods. 4 písm. a/ vyhl. MS SR č. 655/2004 Z. z. úč. do 30.6.2013) vo výške 1/3-iny	19,56 eur
5/ 19.9.2013 - rokovanie s protistranou v Nitre (§ 13a ods. 1 písm. f/ vyhl. MS SR č. 255/2004 Z. z. úč. od 1.7.2013)	60,07 eur
Cestovné	31,20 eur
Strata času	104,08 eur
6/ 9.10.2013 - ďalšie rokovanie s klientom v Púchove (§ 13a ods. 2 písm. d/ vyhl. MS SR č. 655/2004 Z. z. úč. od 1.7.2013) vo výške 1 / 2-ice	30,04 eur
Cestovné N.-F.-N.	8,57 eur
Strata času	39,03 eur
7/ 14.3.2014 - ďalšie rokovanie s protistranou v Nových Zámkoch (§ 13a ods. 2 písm. e/ vyhl. MS SR č. 655/2004 Z. z. úč. od 1.7.2013) vo výške 1 / 2-ice.....	30,93 eur
Cestovné	40,16 eur
Strata času	134,- eur

Spoločné úkony právnej služby + náhrada cestovného a straty času:

1/ 2.5.2012 - účasť na pojednávaní na OS NZ od 09,30 hod do 10,15 hod (§14 ods. 1 písm. c/, § 13 ods. 2 vyhl. MS SR č. 655/2004 Z. z. úč. do 30.6.2013)29,35 eur
Cestovné52,92 eur deleno 2 klienti26,46 eur
Strata času127,10 eur deleno 2 klienti63,55 eur
2/ 5.6.2012 - písomné podanie vo veci samej - záverečné vyjadrenie (§14 ods. 1 písm. b/, § 13 ods. 2 vyhl. MS SR č. 655/2004 Z. z. úč. do 30.6.2013)29,35 eur
3/ 4.7.2012 - účasť na pojednávaní na OS NZ od 09,30 hod do 10,00 hod (§14 ods. 1 písm. c/, § 13 ods. 2 vyhl. MS SR č. 655/2004 Z. z. úč. do 30.6.2013)29,35 eur
Cestovné49,98 eur deleno 2 klienti24,99 eur
Strata času127,10 eur deleno 2 klienti63,55 eur
4/ 17.8.2012 - písomné podanie vo veci samej - odvolanie (§14 ods. 1 písm. b/, § 13 ods. 2 vyhl. MS SR č. 655/2004 Z. z. úč. do 30.6.2013)29,35 eur

Advokátovi patrí aj režijný paušál podľa § 16 ods. 3 vyhl. MS SR č. 655/2004 Z. z. za 3 úkony právnej služby á 7,41 eur v roku 2011 vo výške 22,23 eur, za 5 úkonov právnej služby á 7,63 eur v roku 2012 vo výške 38,15 eur, za 2 úkony právnej služby á 7,81 eur v roku 2013 vo výške 15,62 eur a za 1 úkon právnej služby á 8,04 eur v roku 2014 vo výške 8,04 eur.

Ďalej posúdil, že tarifná odmena vrátane náhrad neprináleží advokátovi - žalobcovi za rokovania s klientom v dňoch 21.05.2012, 12.02.2014, rokovania s protistranou v S. dňa 24.09.2013, v S. dňa 09.10.2013 a v A. N. dňa 14.03.2014 u notára T., nakoľko týmito rokovaniami predchádzali iné rokovania, pričom medzitým nedošlo k inému úkonu právnej služby (§ 14 ods. 6, resp. § 13a ods. 3 vyhl. MS SR č. 655/2004 Z. z. účinné do 30.06.2013, resp. od 01.07.2013), pričom stretnutie u notára T. v A. N. možno považovať za pokračovanie rokovania, ktoré mu predchádzalo dňa 14.03.2014 a ktoré prebiehalo v kaviarni, teda rokovanie v dňoch 14.03.2014 najprv v kaviarni a následne u notára možno považovať za 1 úkon právnej služby. Rovnako mu neprináleží tarifná odmena a náhrady za účasť na pojednávaní na Krajskom súde v Nitre, nakoľko zo zápisnice o pojednávaní nevyplýva, že by sa žalobca v postavení právneho zástupcu žalovanej tohto pojednávania zúčastnil. Okrem iného, odmena a režijný paušál za rokovanie s klientkou dňa 21.05.2012 mu neprináleží aj preto, nakoľko vzhľadom na obsah úradného záznamu neboli žalovanej pri tejto návšteve poskytnuté právne služby.

Súd pri výpočte náhrady cestovného vychádzal z nasledovných údajov:

- účasť na pojednávaní dňa 07. 12. 2011 A. N. - 442 km, priemerná spotreba vozidla 8,2 l/100 km, priemerná cena nafty 1,388 eur/l,
- účasť na pojednávaní dňa 02. 05. 2012 A. N. - 442 km, priemerná spotreba vozidla 8,2 l/100 km, priemerná cena nafty 1,46 eur/l,
- účasť na pojednávaní dňa 04. 07. 2012 A. N. - 442 km, priemerná spotreba vozidla 8,2 l/100 km, priemerná cena nafty 1,379 eur/l,
- rokovanie s protistranou v A. dňa 19. 09. 2013 - 330 km, priemerná spotreba vozidla 6,7 l/100 km, priemerná cena nafty 1,411 eur/l,
- rokovanie s klientom v F. dňa 09. 10. 2013 - 92 km, priemerná spotreba vozidla 6,7 l/100 km, priemerná cena nafty 1,391 eur/l,
- rokovanie s protistranou v A. N. dňa 14. 03. 2014 - 442 km, priemerná spotreba vozidla 6,7 l/100 km, priemerná cena nafty 1,356 eur/l,

s tým, že priemerná cena nafty bola zistená na stránke www.archiv.statistics.sk, vzdialenosť v km bola zistená cez www.kolko-km-je.ubytovaniesr.sk a priemerná spotreba vozidiel vyplýva z osvedčenia o evidencii vozidiel, konkrétne vozidlo W. R. má priemernú spotrebu 8,2 l/100 km a vozidlo P. W. I. I. má priemernú spotrebu paliva 6,7 l/100 km. Súd pri výpočte náhrady za stratu času vychádzal rovnako z údajov poskytnutých na stránke www.kolko-km-je.ubytovaniesr.sk. Celkovo teda odmena vrátane náhrady cestovného a straty času a režijného paušálu predstavuje sumu 1.222,44 eur, čo je základom pre výpočet DPH, ktorá predstavuje sumu 244,49 eur. Odmena, náhrady a DPH je teda v sume 1.466,93 eur. Nakoľko však bolo preukázané, že žalovaná zaplatila žalobcovi preddavok vo výške 2.400,- eur, teda o 933,07 eur viac než mala, súd žalobu v celom rozsahu zamietol, keďže žalovaná titulom tarifnej odmeny žalobcovi nič nedlhuje. O nároku na náhradu trov konania súd rozhodol podľa § 255 ods. 1 CSP a § 256 ods. 1 CSP. Zastavenie konania ohľadne čiastky 47.002,58 eur s prísl. procesne zaviniel žalobca, nakoľko žalobu v danej časti zobral späť bez uvedenia dôvodu a bez toho,

aby mu žalovaná plnila. Vo vzťahu k sume 13.224,- eur s prísl. súd žalobu zamietol, čo má za následok to, že žalovaná bola v celom rozsahu úspešná. Žalovaná má teda voči žalobcovi nárok na náhradu trov konania v celom rozsahu. O konkrétnej výške náhrady trov konania rozhodne tento súd po právoplatnosti rozsudku, a to samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

5. Súd prvej inštancie vec právne posúdil podľa ust. § 488, § 489, § 724, § 52 ods. 1-4, § 54 ods. 2 Občianskeho zákonníka (ďalej len „OZ“) § 2 ods. 1, § 2 ods. 2 písm. c/, § 7 ods. 1, 2, § 8 ods. 1, § 11 ods. 1 písm. a/, § 13 ods. 2 vyhlášky MS SR č. 655/2004 Z.z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb (ďalej len „Advokátska tarifa“ či „AT“), § 13a ods. 1 písm. a/, b/, c/, § 14 ods. 4 písm. a/, b/, § 14 ods. 6 AT účinnej do 30.06.2013, § 13a ods. 1 písm. b/, c/, f/, § 13a ods. 2 písm. d/, e/, § 13a ods. 3 AT účinnej od 01.07.2013, § 15, § 16 ods. 3, § 17 ods. 1, 2, § 18 ods. 3 AT.

6. Rozhodnutie súdu prvej inštancie v zákonom stanovenej lehote odvolaním napadol žalobca, smerujúc svoje odvolanie, vychádzajúc z jeho obsahu, voči zamietajúcej časti rozhodnutia súdu prvej inštancie, vo vzťahu ku ktorej žiadal, aby odvolací súd napadnutý rozsudok zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie a nové rozhodnutie, resp. aby tento zmenil a návrhu vyhovel v časti, v ktorej bola žaloba zamietnutá. Namietal nesprávne skutkové a právne závery vyvozené z vykonaného dokazovania, na ktorých založil súd prvej inštancie svoje rozhodnutie, čím uplatnil dôvody na odvolanie uvedené v ust. § 365 ods. 1 písm. f/ a h/ CSP. Namietal správnosť záveru súdu prvej inštancie, že mu nepatrí podielová odmena za zastupovanie žalovanej, s odôvodnením, že v konaní, v ktorom ju zastupoval ako advokát žalobca nemala úspech vo veci, a to ani čiastočný, čomu súd prvej inštancie dospel interpretáciou ust. § 54 OZ, keďže mal pochybnosti o obsahu zmluvy, v ktorej má pôvod žalobcom uplatnený nárok v konaní, ktorú posúdil ako spotrebiteľskú a dotknuté ustanovenie týkajúce sa podielovej odmeny vyhodnotil v prospech žalovanej ako spotrebiteľky s odkazom na ust. § 8 ods. 1 AT s tým, že nemala plný úspech vo veci. Takáto interpretácia nemá žiadne právne opodstatnenie. Súd prvej inštancie vôbec necitoval ani sa nezaoberal ust. § 8 ods. 2 AT, podľa ktorého, ak sa končí konanie uvedené v § 7 len čiastočným úspechom klienta, advokát má právo na pomernú časť dohodnutej podielovej odmeny. Žalobca zdôraznil, že svoj nárok odôvodňoval práve ust. § 8 ods. 2 AT, a to čiastočným úspechom klienta. V tomto smere poukazoval na dôvodovú správu k ust. § 7 AT, kde sa konštatuje, že aj v prípade, ak je rozhodnutie, ktorým sa konanie končí, nemeritorným uznesením, nie je vylúčený nárok advokáta na podielovú odmenu. Nemožno teda advokátovi uprieť nárok na podielovú odmenu, ak bolo konanie zastavené v dôsledku späťvzatia žaloby, aj keď došlo k späťvzatiu žaloby na základe mimosúdnej dohody. Pokiaľ dohoda o podielovej odmene s takouto alternatívou nepočíta, budú rozhodujúcimi kritériami význam a účinky daného rozhodnutia v právnej sfére klienta. Podľa neho je nepochybné, že späťvzatím žaloby žalobcom vo veci neplatnosti kúpnej zmluvy, teda v základnom konaní, bola žalovaná úspešná. Význam a účinky zastavenia konania, aj keď k tomu došlo na základe mimosúdnej dohody, sú pre žalovanú významné z toho dôvodu, že fakticky kúpna zmluva, ktorou žalovaná nadobudla predmetné nehnuteľnosti a ktorej neplatnosti sa domáhal žalobca v pôvodnom konaní, späťvzatím žaloby žalobcom zostala platná a účinná. Dosiahnutie čiastočného úspechu klienta v konaní pred súdom, alebo iným orgánom, má za následok krátenie podielovej odmeny, čo znamená, že základom pre určenie jej výšky bude peňažná suma, ktorá vychádza z tejto časti výsledku konania, v ktorej úspech klient reálne dosiahol, čím sa súd prvej inštancie nezaoberal, ani ust. § 8 ods. 2 AT v odôvodnení necituje. Súd prvej inštancie sa nezaoberal výkladovými ustanoveniami Občianskeho zákonníka, ako aj dôvodovými správami k týmto ustanoveniam v spotrebiteľských zmluvách. Ním použitá interpretácia vo svetle § 54 OZ je možná jedine v prípadoch, ak ide o vopred cyklostylované zmluvy, ale nie o zmluvy, ktoré boli individuálne dojednané a ktorých podmienky nemôže spotrebiteľ zmeniť, alebo doplniť ich obsah, má len možnosť prijať tieto podmienky, alebo neprijať návrhy a zmluvy. Takéto znaky však zmluva medzi stranami nemá. Táto bola individuálne dojednaná, o čom svedčí aj zápis zo dňa 24.10.2011 s názvom Informácia, kde bol stručne a výstižne zaznamenaný postup a stanoviská tak advokáta, ako aj klientky. Táto bola podrobne poučená o trovách právneho zastúpenia, vzhľadom na výšku predmetu sporu a jednoznačne sa vyjadřila, že poučeniam porozumela a sama navrhla uzatvorenie zmluvy. Túto skutočnosť súd do úvahy nebral. O tom, že prebiehali rokovania o zmluve o odmene za poskytnutie právnej pomoci je zrejmé aj z výpovede žalovanej na pojednávaní zo dňa 12.03.2015, kde uviedla, že najskôr sa ústne dohodli, že ju bude zastupovať žalobca za odmenu 2.000,- eur, neskôr pri spísaní zmluvy sa dohodli, že v prípade, ak spor vyhrá a nehnuteľnosť predá, vyplatí mu podielovú odmenu z hodnoty, ktorú za nehnuteľnosť dostane vo výške 20%. Nehnuteľnosť mala pôvodnú hodnotu 5.900.000,- Sk. Je teda zrejmé, že išlo o individuálne dojednané zmluvné podmienky. Keďže žalobkyňa predala nehnuteľnosť za sumu cca 60.000,- eur, prináleží advokátovi podielová odmena v zmysle ust. § 8 ods. 2 AT zo

sumy, za ktorú nehnuteľnosť predala. Povinnosťou súdu bolo tiež prihliadnuť na samotné konanie a vyjadrenie žalovanej v priebehu celého konania v tom, že uvádzala nepravdy s poukazom na ďalšie zastupovanie vo veci aj po písomnom vypovedaní plnej moci, čím zjavne súd zavádzala s úmyslom vyhnúť sa zaplateniu dojednanej zmluvnej odmeny. Súd však po vykonanom dokazovaní dospel k záveru, že zastupovanie zo strany žalobcu bolo vykonané až do uzatvorenia kúpnej zmluvy u notára, o čom svedčili výpovede svedkov P. D. a O.. Výpoveď svedka A., keď vypovedal druhýkrát, je v úplnom rozpore s jeho predchádzajúcou výpoveďou a zjavne ide o úmysel svedka pomôcť žalovanej s tým, že išlo o vzájomnú dohodu medzi svedkom a žalovanou. Pri vyhodnocovaní zmluvy o podielovej odmene mal súd prihliadať aj na ust. § 3 ods. 1 OZ, podľa ktorého výkon práv a povinností vyplývajúcich z občiansko-právnych vzťahov nesmie bez právneho dôvodu zasahovať do práv a oprávnených záujmov iných a nesmie byť v rozpore s dobrými mravmi. Súd prvej inštancie tiež nesprávne vypočítal trovy právneho zastúpenia aj podľa Advokátskej tarify. Nesprávne bola určená hodnota veci podľa ust. § 10 ods. 1, keď hodnota veci bola vzájomne určená na základe dohody. Vyplýva to z informácie, ktorá bola uzatvorená medzi oboma zmluvnými stranami. Potvrdila to aj žalovaná v zápisnici. Súd nesprávne neuznal aj úkony, ktoré boli vo veci vykonané, nesprávne aplikujú ustanovenie Advokátskej tarify, ktoré boli preukázané svedkami, úradnými záznamami a listinnými dôkazmi. Tieto posudzoval neobjektívne a účelovo. V tejto súvislosti poukázal na svoje podanie, ktorým vyčíslil trovy právneho zastúpenia vo svojich vyjadreniach. Nesprávne súd prvej inštancie stanovil tiež odmenu za jeden úkon, čo už bolo riešené aj Ústavným súdom SR, čím by fakticky došlo k zastupovaniu oboch účastníkov za polovičný úkon. Súd prvej inštancie vychádzal vo veci z výpočtu odmeny v polovičnej hodnote pri zastupovaní dvoch klientov. V konečnom dôsledku úd prvej inštancie pochybil, čo má vplyv na trovy konania, ako aj na vrátenie súdneho poplatku, keď o jeho čiastočnom späťvzatí žaloby, ktoré urobil pred začatím pojednávania, rozhodol až na ďalšom pojednávaní.

7. Žalovaná nevyužila svoje právo písomne sa vyjadriť k podanému odvolaniu.

8. Od 1. júla 2016 nadobudol účinnosť zákon č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „CSP“), ktorým bol zrušený zákon č. 99/1963 Zb. Občiansky súdny poriadok (ďalej len „OSP“) v znení neskorších predpisov.

9. Podľa § 470 ods. 1 CSP ak nie je ustanovené inak, platí tento zákon aj na konania začaté pred dňom jeho účinnosti.

10. Podľa § 470 ods. 2 CSP právne účinky úkonov, ktoré v konaní nastali pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona, zostávajú zachované. Ak sa tento zákon použije na konania začaté pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona, nemožno uplatňovať ustanovenia tohto zákona o predbežnom prejednaní veci, popretí skutkových tvrdení protistrany a sudcovskej koncentracii konania, ak by boli v neprospech strany.

11. Krajský súd v Trenčíne ako súd odvolací, po zistení, že odvolanie podala v zákonnej lehote strana sporu, v neprospech ktorej bolo rozhodnutie vydané podľa § 359 Civilného sporového poriadku (ďalej len „CSP“), že spĺňa popri všeobecných náležitostiach v rozsahu § 127 ods. 1 CSP aj náležitosti podľa § 363 CSP s uvedením dôvodov odvolania vo veci samej, vykonal preskúmanie zákonnosti napadnutého rozhodnutia a jemu predchádzajúceho konania.

12. Odvolací súd preskúmal vec v rozsahu podaného odvolania podľa § 379 a § 380 ods. 1, 2 CSP a dospel k záveru, že rozsudok súdu prvej inštancie v jeho napadnutej - zamietajúcej časti, ako aj závislej časti o trovách konania je potrebné ako vecne správny podľa § 387 ods. 1 CSP potvrdiť. Odvolací súd rozhodol bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa § 385 ods. 1 CSP (a contrario), keďže v danej veci nebolo potrebné zopakovať, alebo doplniť dokazovanie a nariadenie pojednávania nevyžadoval ani dôležitý verejný záujem. Rozsudok súdu prvej inštancie v jeho zostávajúcej - zastavujúcej časti, posúdiac odvolanie podľa jeho obsahu nepreskúmal, keďže táto suspenzívnym účinkom odvolania dotknutá nebola.

13. V posudzovanej veci súd prvej inštancie napadnutou časťou svojho rozhodnutia v poradí druhým rozhodnutím vo veci (po predchádzajúcom zrušení jeho rozsudku zo dňa 26.11.2015 pod č.k. 6C 12/2015-151 odvolacím súdom a to uznesením zo dňa 28.2.2017 pod č.k. 6Co 102/2016-194), po odstránení zistených nedostatkov v zmysle intencií daných odvolacím súdom, zamietol žalobcom uplatnený nárok voči žalovanej (po jeho obmedzení v dôsledku čiastočného späťvzatia žaloby) v

zostávajúcej výške o zaplatenie sumy 13.224,- eur s príslušným úrokom z omeškania, uplatnený z titulu ním tvrdenej dohodnutej podielovej odmeny za zastupovanie žalovanej z jeho strany ako advokáta v konaní pred súdom. Súčasne rozhodol vychádzajúc z plného úspechu žalovanej v spore o trovách konania tak, že táto má nárok na ich náhradu voči žalobcovi v rozsahu 100 %.

14. Žalovaný vo svojom odvolaní, posúdiac toto podľa obsahu, namietal nesprávne skutkové a právne závery, na ktorých súd prvej inštancie založil svoje rozhodnutie (dôvody na odvolanie uvedené v ust. § 365 ods. 1 písm. f/ a h/ CSP).

15. Odvolací súd za aplikácie ust. § 380 ods. 2 CSP z úradnej povinnosti predovšetkým posudzoval, či konanie pred súdom prvej inštancie nie je zaťažené vadou/vadami, ktorá/ktoré sa týka/týkajú procesných podmienok, existenciu ktorej vady nezistil, a odvolateľ ju tiež ani netvrdil.

16. V ďalšom odvolací súd podrobil napadnuté rozhodnutie v dotknutej - zamietajúcej časti a v závislej časti o trovách konania vecnému prieskumu z hľadiska žalobcom uplatnených odvolacích dôvodov uvedených v ust. § 365 ods. 1 písm. f/ a h/ CSP (nesprávne skutkové a právne závery).

17. Nesprávny skutkový záver je spôsobilým odvolacím dôvodom vtedy, keď súd prvej inštancie nepostupuje pri hodnotení dôkazov podľa § 191 CSP. Dôkazy súd hodnotí podľa svojej úvahy, a to každý dôkaz jednotlivo a všetky dôkazy v ich vzájomnej súvislosti, pričom starostlivo prihliada na všetko, čo vyšlo počas konania najavo. Pri hodnotení dôkazov v súdnom konaní platí zásada voľného hodnotenia dôkazov sudcom z hľadiska ich pravdivosti a dôležitosti pre rozhodnutie. Nesprávne hodnotenie dôkazov by bolo možné vytknúť súdu prvej inštancie len v prípade, ak by vzal do úvahy skutočnosti, ktoré z vykonaných dôkazov, alebo prednesov strán nevyplynuli, ani inak nevyšli v konaní najavo, prípadne, že by si nepovšimol rozhodné skutočnosti, ktoré neboli vykonanými dôkazmi preukázané, alebo vyšli v konaní najavo, prípadne preto, že v hodnotení dôkazov, či poznatkov, ktoré vyplynuli z prednesov strán, alebo vyšli najavo inak z hľadiska ich závažnosti, zákonnosti, pravdivosti alebo vierohodnosti, je logický rozpor.

18. Nesprávne právne posúdenie veci je spôsobilým odvolacím dôvodom vtedy, keď súd pochybí pri aplikácii práva na zistený skutkový stav, teda prípad, kedy bol skutkový stav posúdený podľa iného právneho predpisu, než ktorý správne mal byť použitý, alebo ak síce bol aplikovaný správne určený právny predpis, ale súd ho nesprávne interpretoval (nesprávne vyložil podmienky všeobecne vyjadrené v hypotéze právnej normy a v dôsledku toho nesprávne aplikoval vlastné pravidlo, stanovené dispozíciou právnej normy).

19. Vyššie uvedené odvolacie námietky žalobcu, vyhodnotil odvolací súd ako neopodstatnené, bez opory v zistenom a ustálenom skutkovom stave a v následnom právnom posúdení veci súdom prvej inštancie. Preskúmaním obsahu spisu odvolací súd zistil, že súd prvej inštancie vykonal dokazovanie dostatočným spôsobom, dostatočne sa zaoberal tvrdeniami a dôkazmi strán v spore, dôkazy vyhodnotil v súlade so zásadami podľa § 191 CSP a zo zisteného skutkového stavu vyvodil správny právny záver, keď predovšetkým dotknutú zmluvu o odmene za poskytnutie právnej pomoci posúdil ako príkaznú (§ 724 OZ), právny vzťah založený medzi stranami sporu touto zmluvou posúdil ako spotrebiteľský (§ 52 a nasl. OZ), vyžadujúci si jeho podriadenie normám spotrebiteľského práva, na ktorý dopadá tiež Smernica Rady 93/13/EHS o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách, a po posúdení uplatneného nároku na zaplatenie podielovej odmeny, majúceho pôvod v uvedenom zmluvnom vzťahu, interpretujúc dotknuté ustanovenia zmluvy vo svetle ust. § 54 ods. 2 OZ v prospech žalovanej ako spotrebiteľky a tým slabšej strany sporu v spojitosti s ust. § 7 a § 8 AT dospejúc k záveru, že žalobca nemá nárok na zaplatenie podielovej odmeny za zastupovanie žalovanej, správne následne skúmal dôvodnosť nároku vo svetle tarifnej odmeny a po zistení, že žalovaná zaplatila za zastupovanie žalobcovi, ako advokátovi dokonca viac (2.400,- eur), ako jej vo svetle zákona prináleží (1.466,93 eur), dôvodne žalobu zamietol. Súčasne správne tiež vzhľadom na plný úspech žalovanej v spore a procesné zavinenie žalobcu na čiastočnom zastavení konania, konštatoval vznik plného nároku na strane žalovanej na náhradu trov konania (§ 255 ods. 1, § 256 ods. 1 CSP) voči žalobcovi. Svoje rozhodnutie súd prvej inštancie tiež dostatočne odôvodnil v súlade s požiadavkami uvedenými v ust. § 220 ods. 2 CSP. Odvolací súd sa stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozsudku, konštatuje správnosť jeho dôvodov a v podrobnostiach na tieto poukazuje (§ 387 ods. 2 CSP), aby nadbytočne neopakoval všetky pre strany

známe fakty spolu so správnou citáciou právnych predpisov, ktoré vytvárajú dostatočné východiská pre jeho potvrdenie.

20. Predovšetkým odvolací súd vo vzťahu k odvolacím námietkam žalobcu produkovaným v odvolacom konaní uvádza, že v zásade celá ich ťažisková časť už bola predmetom posudzovania súdom prvej inštancie, ktorý sa s nimi dostatočne a správne vysporiadal v odôvodnení svojho rozhodnutia, na ktoré odvolací súd v podrobnostiach poukazuje a so závermi súdu prvej inštancie sa v celom rozsahu identifikuje.

21. Nad rámec uvedeného vo vzťahu k odvolacím námietkam žalobcu odvolací súd dodáva nasledovné:

22. Žalobca sa prostredníctvom ťažiskových odvolacích námietok primárne dovoľáva odlišného posúdenia svojho nároku na zaplatenie odmeny za zastupovanie žalovanej v súdnom konaní vedenom na Okresnom súde Nové Zámky pod sp. zn. 9C 262/2008, v ktorom žalovanej ako advokát v rámci výkonu svojho slobodného povolania poskytoval právne služby, predmetom ktorého konania bolo určenie neplatnosti právneho úkonu - kúpnej zmluvy (v ktorom konaní žalovaná vystupovala identicky ako v tomto konaní v procesnom postavení žalovanej) a ktorý spor skončil zastavením konania v dôsledku späťvzatia žaloby žalobcom, tvrdiac na rozdiel od názoru súdu prvej inštancie, na ktorom tento založil svoje zamietajúce rozhodnutie a ktorý pri vyčíslení jeho odmeny za toto zastupovanie vychádzal z tarifnej odmeny, že má nárok na zaplatenie v zmluve dojednanej podielovej odmeny, odôvodňujúc to ust. § 8 ods. 2 AT, ktoré podľa neho dopadá aj na prípady skončenia konania vydaním nemeritórneho rozhodnutia (uznesenia o zastavení konania), ktorý výsledok možno podľa jeho názoru posúdiť ako čiastočný úspech žalovanej v spore.

23. Vyššie uvedenú odvolaciu námietku vyhodnotil odvolací súd ako nespôsobilú privodiť v prospech žalobcu priaznivejšie rozhodnutie vo veci.

24. Vzťah medzi advokátom a klientom sa ako už bolo uvedené aj vyššie, spravuje ust. § 724 a nasl. Občianskeho zákonníka o príkaznej zmluve, pričom práva a povinnosti z nej plynúce, podliehajú tiež špeciálnej úprave (Zákon o advokácii č. 586/2003 Z.z., ďalej len „ZoA“), z ktorej vyplýva odplatnosť takéhoto právneho vzťahu, pričom výška odmeny je podrobne upravená vo vykonávacom predpise, a to Vyhláske MS SR č. 655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb (ďalej len „Vyhláška“).

25. Vyhláška rozlišuje zmluvnú a mimozmluvnú odmenu advokáta, čo znamená, že pri uzatváraní zmluvy o poskytnutí právnej pomoci sa môže advokát dohodnúť s klientom na druhu zmluvnej odmeny, pokiaľ k takejto dohode nedôjde, predpokladá sa, že sa advokát dohodol s klientom na odmene určenej podľa ustanovení Vyhlášky o tarifnej odmene. Rovnako je takýto záver opodstatnený aj v prípade, ak by dohoda o zmluvnej odmene bola dohodnutá neplatne (§ 1 ods. 2 Vyhlášky č. 655/2004 Z. z.).

26. Súčasne nemožno pochybovať (a v odvolaní to nespochybňuje ani samotný žalobca) o spotrebiteľskom charaktere právneho vzťahu založeného medzi stranami zmluvou o zaplatení odmeny za zastupovanie (§ 52 a nasl. OZ) a tým aj jej podriadenie normám spotrebiteľského práva, na ktorý právny vzťah dopadá jednoznačne tiež Smernica Rady 93/13/EHS o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách.

27. V konkrétnostiach posudzovanej veci nie je sporným, že obstaraním záležitosti, ktorou v preskúmvanej veci bolo zastupovanie žalovanej v súdnom konaní vedenom na Okresnom súde Nové Zámky pod sp. zn. 9C 262/2008, v ktorom vystupovala v procesnom postavení žalovanej, predmetom ktorej bolo určenie neplatnosti kúpnej zmluvy, týkajúcej sa nehnuteľností, vzniklo žalobcovi ako advokátovi právo na odmenu, ktoré konanie právoplatne skončilo zastavujúcim uznesením pre späťvzatie žaloby žalobcom.

28. Sporným medzi stranami bolo, na aký druh odmeny žalobcovi v súvislosti s obstaraním záležitosti pre žalovanú vznikol nárok. Žalobca tvrdí, že má nárok na zaplatenie zmluvne dojednanej podielovej odmeny a to napriek tomu, že v konaní nebolo vydané meritórne rozhodnutie, prvotne tvrdiac plný úspech žalovanej vo veci, neskôr v priebehu konania tvrdiac, že vydanie nemeritórneho zastavujúceho rozhodnutia predstavuje na strane žalovanej čiastočný úspech vo veci a tým aj vznik práva na jeho strane

na zaplataenie zmluvne dojednanej podielovej odmeny za zastupovanie. Žalovaná takúto interpretáciu namietala.

29. Podmienky, pri splnení ktorých môže advokát uzatvoriť s klientom dohodu o podielovej odmene a podmienky vzniku nároku na jej zaplataenie, upravujú ust. § 7 a § 8 Vyhlášky.

30. Podielová odmena sa môže dohodnúť vo forme podielu na hodnote veci, ktorá je predmetom konania pred súdom alebo iným orgánom, ak je výsledok tohto konania podľa okolností prípadu veľmi neistý a advokát o tom klienta poučil. Maximálna výška dohodnutej podielovej odmeny nesmie presiahnuť 20 % z hodnoty veci, ktorá je predmetom konania pred súdom alebo iným orgánom (§ 7 ods. 1, 2 Vyhlášky). Advokát má právo na dohodnutú podielovú odmenu len za predpokladu, že klient, s ktorým sa dohodol na poskytnutí právnych služieb za túto odmenu, mal plný úspech vo veci (§ 8 ods. 1 Vyhlášky). Dôsledkom dosiahnutia nie plného, ale len čiastočného úspechu klienta, je pomerné krátene dohodnutej podielovej odmeny (§ 8 ods. 2 Vyhlášky).

31. Vychádzajúc z obsahu zmluvy o odmene za poskytnuté právne služby žalovanej zo dňa 24.10.2011 v uvedenom súdnom konaní, ktorú pripravil samotný žalobca (čo nespochybnil), si zmluvné strany dohodli zmluvnú - podielovú formu odmeny, pričom formulácia zmluvných podmienok za ktorých mala nastať jej splatnosť, ktoré ako tvrdí samotný odvolateľ mali byť výsledkom individuálneho (nie formulárového) dojednania medzi zmluvnými stranami, používa pojem „rozhodnutie vo veci samej“, v konkrétnostiach si teda zmluvné strany dohodli, že splatnosť tejto odmeny sa viaže na právoplatnosť rozhodnutia vo veci samej. Nebolo sporným, že súdne konanie v ktorom žalobca žalovanú pred Okresným súdom Nové Zámky zastupoval, neskončilo vydaním meritórneho rozhodnutia (teda vo veci), ale vydaním procesného rozhodnutia - uznesenia o zastavení konania v dôsledku späťvzatia žaloby.

32. Keďže nebolo sporným, že strany si dohodli zmluvne podielovú formu odmeny, zostávalo posúdiť, či došlo k naplneniu zmluvných podmienok, ako aj ďalších zákonných podmienok (§ 8 Vyhlášky), pre vznik nároku na strane žalobcu na jej zaplataenie.

33. Preskúmaním rozhodujúcich skutočností sa odvolací súd plne identifikuje so záverom súdu prvej inštancie, že na strane žalobcu nárok na zaplataenie podielovej odmeny za zastupovanie žalovanej v identifikovanom súdnom konaní nevznikol.

34. Ako uviedol v odôvodnení svojho rozhodnutia už súd prvej inštancie, Advokátska tarifa v ust. § 8 ods. 1 ustanovuje jediné kritérium pre vznik advokáta na podielovú odmenu, používajúc pojem „plný úspech vo veci“, ktorý pochopiteľne musí dosiahnuť klient advokáta v zastupovanej veci, ako jeden z dvoch zákonných predpokladov umožňujúcich žiadať podielovú odmenu od klienta, pričom samozrejme prvým predpokladom je platná dohoda medzi advokátom a klientom o takejto forme odmeňovania advokáta. Ustanovenie § 8 ods.2 Advokátskej tarify reflektuje len situácie, keď klient dosiahne úspech čiastočný, čo má za následok zníženie odmeny advokáta v adekvátnom rozsahu, teda jeho cieľom je zabrániť advokátovi, domáhať sa od klienta podielovej odmeny z celkovej hodnoty veci. Naplnenie primárneho zákonného predpokladu v podobe platnej dohody s klientom, rovnako ako v prípade plného úspechu (§ 8 ods. 1), sa jednoznačne aj v tomto prípade pre vznik nároku vyžaduje.

35. Súdnu praxou bolo opakovane judikované v súvislosti s náhradou trov konania, ktorá je ovládaná primárne zásadou úspechu, že úspech v konaní tej - ktorej strany, sa zisťuje porovnaním žalobného petitu a výroku rozhodnutia, ktorým sa vo veci rozhodlo, čo v konkrétnostiach znamená, že u žalobcu ide o plný úspech vo veci samej, ak sa výrok meritórneho rozhodnutia zhoduje s petitom, t. j. ak sa žalobe vyhovel v plnom rozsahu a naopak, žalovaná by mala úspech vo veci samej v prípade, ak by súd žalobu v konaní, v ktorom vystupovala ako žalovaná, zamietol. O čiastočný úspech na tej - ktorej strane sporu (samozrejme v prípade, ak tomu charakter nároku zodpovedá, o ktorý prípad ide predovšetkým pri žalobách na peňažné plnenie) ide vtedy, ak žalobe je čiastočne vyhovené a čiastočne je táto zamietnutá.

36. Keďže vo svetle vyššie uvedených teoretických východísk, v konkrétnostiach posudzovanej veci nedošlo ku skončeniu súdneho konania (vedeného na Okresnom súde Nové Zámky pod sp. zn. 9C/262/2008) v ktorom žalobca ako advokát žalovanú zastupoval ani jedným z vyššie uvedených spôsobov (konanie neskončilo v prospech žalovanej vyznievajúcim či už úplne, alebo čiastočne vydaným

meritórnym rozhodnutím), v princípe žalobcovi nárok na zaplataenie podielovej odmeny tak plnej, ako ani zníženej, so zreteľom na v ust. § 8 ods. 1, 2 Vyhlášky uvedený predpoklad v podobe úplného, či čiastočného úspechu (v zmysle výkladu čo zaň možno považovať), nevznikol.

37. Pravdou je, že a priori nemožno vylúčiť, že nárok na zaplataenie zmluvnej odmeny advokátovi môže dopadať aj na prípad, ak konanie skončí nemeritórnym (procesným) rozhodnutím, ako tomu bolo tiež vo veci vedenej na Okresnom súde Nové Zámky pod sp. zn. 9C/262/2008, v ktorej žalobca žalovanú zastupoval, v ktorom konaní došlo k vydaniu uznesenia o jeho zastavení, čomu predchádzalo späťvzatie žaloby, čo však nevyhnutne predpokladá, že zmluvné strany sa na tom interpretačne nespochybniteľným spôsobom aj dohodli, teda, že klient - spotrebiteľ, bol aj s touto možnosťou uzrozumený a napriek tomu s touto formou odmeny (povinnosťou jej zaplataenia) aj pre prípad nevydania meritórneho rozhodnutia vo veci súhlasil. Pretože len vtedy, ak zmluva o podielovej odmene počíta aj s takouto alternatívou, pričom z obsahu zmluvy aj vzhľadom na jej spotrebiteľský charakter, musí byť jednoznačne zrozumiteľne pre priemerného bežného spotrebiteľa takáto možnosť opoznatelná, možno dôvodne tvrdiť uzatvorenie dohody v tomto smere a v nej majúci pôvod vznik takéhoto nároku na strane žalobcu ako advokáta. Nesporne bolo teda na žalobcovi preukázať, ktorý ako sám nespochybnoval, dotknutú zmluvu formuloval a žalovanej na podpis tiež túto predložil, že žalovaná vychádzajúc z jej obsahu sa na zaplataení podielovej odmeny aj pre prípad skončenia konania vydaním nemeritórneho rozhodnutia s ním dohodla, resp. že tejto možnéj interpretačnej alternatívy naformulovaných zmluvných dojednaní týkajúcich sa podielovej odmeny, boli aj náležite vysvetlené.

38. Dôraz na zrozumiteľnosť zmluvných podmienok pri interpretácii obsahu zmluvy o poskytovaní právnych služieb vzhľadom na jej spotrebiteľský charakter a povinnosť vnútroštátneho súdu zohľadniť konkrétnu povahu týchto služieb v rámci posudzovania zrozumiteľnosti zmluvných podmienok v súlade s článkom 5 prvej vety Smernice Rady č. 93/13/EHS, dáva obzvlášť do popredia vo svojom rozhodnutí zo dňa 15.01.2015 vo veci C-537/13 tiež Súdny dvor EÚ poukazujúc na zásadnú nerovnosť v prípade takýchto zmlúv medzi „klientmi spotrebiteľmi“ a advokátmi a to najmä z dôvodu nesúmernosti informácií medzi týmito zmluvnými stranami spočívajúcu v tom, že advokáti disponujú vysokou úrovňou technických kompetencií, ktoré spotrebiteľia nemajú a preto môžu mať ťažkosti pri ohodnotení kvality služieb, ktoré sú im poskytované. V konkrétnostiach vo svojom rozhodnutí uvádza, že „V prípade zmlúv, v ktorých sú všetky alebo niektoré podmienky ponúkané spotrebiteľovi v písomnej forme, musia byť vždy tieto podmienky vypracované zrozumiteľne. Keď existuje pochybnosť o zmysle podmienky, prednosť má výklad priaznivejší pre spotrebiteľa“).

39. Súd prvej inštancie vo svetle vyššie uvedených záverov za aplikácie ust. § 54 ods. 2 Občianskeho zákonníka dospel posúdením obsahu dotknutej zmluvy k záveru, že zmluvné strany si podielovú odmenu pre iný prípad, ako je skončenie konania meritórnym rozhodnutím (samozrejme v prospech žalovanej) s čím korešponduje výkladovo ust. § 8 Vyhlášky, ktoré úspešné uplatnenie nároku na zaplataenie podielovej odmeny podmieňuje úspechom žalovanej (či už plným, alebo čiastočným), nedohodli.

40. Žalobca v odvolaní namieta správnosť tohto záveru tvrdiac nemožnosť posudzovania dotknutých zmluvných podmienok vo svetle ust. § 54 ods. 2 OZ, ktoré podľa jeho názoru dopadá len na zmluvy formulárové (vopred cyklostylované) s nemožnosťou zo strany spotrebiteľa zmeniť, alebo doplniť ich obsah, v tomto prípade však zmluva bola individuálne dojednaná, o čom podľa neho svedčí aj zápis zo dňa 24.10.2011 s názvom „Informácia“, v ktorej bol stručne a výstižne zaznamenaný postup a stanoviská tak jeho ako advokáta, ako aj klientky, ktorá bola podrobne poučená o trovách právneho zastúpenia vzhľadom na výšku predmetu sporu a jednoznačne sa vyjadrila, že poučeniam porozumela a sama navrhla uzatvorenie zmluvy, pričom to, že prebiehali rokovania o zmluve o odmene za poskytnutie právnej pomoci je zrejmé aj z výpovede žalovanej na pojednávaní zo dňa 12.03.2015, kde uviedla, že najskôr sa ústne dohodli, že ju bude zastupovať žalobca za odmenu 2.000,- eur, neskôr pri písaní zmluvy sa dohodli, že v prípade, ak spor vyhrá a nehnuteľnosť predá, vyplatí mu podielovú odmenu z hodnoty, ktorú za nehnuteľnosť dostane vo výške 20%.

41. Charakterom procesnoprávne ustanovenie § 54 ods. 2 Občianskeho zákonníka, ktoré určuje, ako má hodnotiaci orgán (tu v konkrétnostiach súd) vykladať daný písomný právny úkon (spotrebiteľskú zmluvu), je v podmienkach našej vnútroštátnej právnej úpravy naplnením článku 5, Smernice č. 93/13/EHS, s ktorým je obsahovo v podstate totožné, a ktoré zakladá nie právo, ale povinnosť súdu v prípade pochybností o obsahu zmluvy (jej podmienok), túto vyložiť v prospech spotrebiteľa (čo sa

samozrejme vzťahuje len na dotknutý samotný „zmysel podmienky“), čím v zásade nepriamo obmedzuje právo súdu na voľné hodnotenie dôkazov vyplývajúce z ust. § 191 CSP. Z hľadiska autonómie vôle je nepochybne v prvom rade rozhodujúce, čo si zmluvné strany dohodli. Jazykové vyjadrenie právneho úkonu zachytené v zmluve, musí byť vykladané gramaticky (z hľadiska možného významu použitých pojmov), logicky (z hľadiska vzájomnej nadväznosti použitých pojmov) a tiež systematicky (z hľadiska ich radenia v štruktúre právneho úkonu), pričom použitie zákonných interpretačných pravidiel (§ 35 ods. 2 OZ), nemôže byť v rozpore s tým, čo vyplýva z jazykového vyjadrenia úkonu.

42. V posudzovanej veci z obsahu dotknutej zmluvy nepochybne vyplýva, že zmluvné strany sa dohodli na druhu a výške zmluvnej odmeny za zastupovanie žalovanej v súdnom konaní vo forme podielovej odmeny podľa § 7 ods. 1 Vyhlášky (vo výške 20 % z hodnoty sporu, t.j. 39.168,82 eur + 20 % DPH), splatnosť ktorej si zmluvné strany dohodli za použitia pojmu „právoplatnosť rozhodnutia vo veci samej“, v konkrétnostiach je zmluvná podmienka splatnosti tejto odmeny naformulovaná tak, že „odmena je splatná do 7 dní od právoplatnosti rozhodnutia vo veci samej“. Nemožno polemizovať o tom (naviac zo strany advokáta, ako odborne spôsobilej osoby), aké rozhodnutie je možné považovať za rozhodnutie vo veci samej, ktorým je výlučne rozhodnutie majúce hmotnoprávny charakter, t.j. ktorým bolo rozhodnuté o materii konania. Za takéto nemožno považovať rozhodnutie, ktorým sa konanie končí inak ako meritórnym (hmotnoprávnym) rozhodnutím vo veci samej, v konkrétnostiach posudzovanej veci uznesenie o zastavení konania. Vezmúc do úvahy, že zmluvu ako celok, teda aj podmienky splatnosti formuloval žalobca, ako advokát, teda v práve odborne spôsobilá osoba, ktorá pre prípad, ak by nárok na zaplatenie dohodnutej zmluvnej odmeny nebol viazaný výlučne na vydanie meritórneho rozhodnutia, ale dopadal by tiež na prípad skončenia konania vydaním procesného rozhodnutia, nemal žiaden racionálny dôvod formu rozhodnutia, ktorým sa konanie skončí, týmto spôsobom precizovať a vymedzovať, nemožno podľa názoru odvolacieho súdu, vychádzajúc z jazykového vyjadrenia tejto zmluvnej podmienky prijať vo svetle interpretačných pravidiel (§ 35 ods. 2 OZ), iný záver ako ten, ktorý prijal súd prvej inštancie, t.j., že zmluvné strany si vznik nároku na zaplatenie dohodnutej zmluvnej odmeny precizovali tak, že je podmienený vydaním výlučne rozhodnutia hmotnoprávneho charakteru, t.j. vo veci samej samozrejme v zmysle jeho priaznivej podoby v prospech žalovanej, predstavujúceho či už jej plný, či čiastočný úspech, ako naplnenie zákonného predpokladu daného ust. § 8 Vyhlášky, a keďže v konaní v ktorom žalobca žalovanú zastupoval, k jeho vydaniu nedošlo (konanie bolo skončené prostredníctvom rozhodnutia procesného), žalobcovi nevznikol nárok na zaplatenie zmluvnej podielovej odmeny.

43. Žalobca nedôvodne namieta nesprávnosť posudzovania zmluvných podmienok vo svetle ust. § 54 ods. 2 OZ (priaznivejšom pre spotrebiteľku), a to jednak z dôvodu, že táto ochrana nedopadá len na zmluvy tzv. formulárového typu, ako sa domnieva nesprávne odvolateľ, ale z hľadiska pochybností o zmysle zmluvných podmienok pri interpretačnom konflikte dopadá tiež na zmluvy, ktoré sú výsledkom individuálnych dojednaní zmluvných strán, a jednak z dôvodu, že v posudzovanej veci bez ohľadu na túto osobitnú právnu úpravu vo vzťahu k výkladu spotrebiteľských zmlúv, by bolo potrebné identický záver prijať tiež v rovine všeobecnej. Ak by totiž v zmluve boli použité formulácie umožňujúce rôzny význam, je spravodlivé tieto ustanovenia vykladať v neprospech toho, kto ich do zmluvy naformuloval (rozhodnutie ÚS ČR sp.zn. IV.ÚS 182/01), čo bol nesporne žalobca. V prospech správnosti súdom prvej inštancie prijatého záveru v tomto smere, paradoxne významne svedčí práve odvolateľom tvrdená skutočnosť o tom, že formulácia podmienok zmluvy bola výsledkom individuálne dojednaných zmluvných podmienok, v ktorom prípade už nie je priestor na udržateľnú pochybnosť o tom, že strany si zaplatenie zmluvnej odmeny dohodli výlučne pri prípad skončenia konania vydaním meritórneho rozhodnutia, keďže práve tento charakter rozhodnutia samotný žalobca v zmluve precizoval, ako podmienku splatnosti podielovej odmeny.

44. Správnosť tohto záveru nemožno preklenúť ani prostredníctvom tvrdenia o poučení žalovanej prostredníctvom tzv. Informácie, či jej vyjadrenia pred súdom, pretože obsah ani jedného z nich nie je v kolízii s prijatým záverom. Obsahom tzv. Informácie spísanej medzi žalobcom v jeho advokátskej kancelárii a podpísanej žalovanou dňa 24.10.2011 je vo vzťahu k trovám a odmene len vo všeobecnej rovine uvádzané, že bola podrobne poučená o trovách právneho zastúpenia, ako aj o spôsoboch odmeňovania podľa advokátskej tarify a že táto prehlásila, že poučeniu porozumela, v konkrétnostiach však neobsahuje žiadnu skutočnosť, spôsobilú spochybniť prijatú interpretáciu obsahu dotknutých zmluvných podmienok. Pokiaľ ide o obsah jej výpovede, z tejto možno opoznať jedine to, že sa síce

individuálne dohodla so žalobcom na tom, že v prípade, ak „spor vyhrá“, vyplatí mu podielovú odmenu, čo však nič nemení na spôsobe interpretácie dotknutých zmluvných dojednaní.

45. V konečnom dôsledku k problematike udržateľných interpretačných možností dotknutých zmluvných podmienok odvolací súd považuje za potrebné uviesť, že pokiaľ samotný žalobca nemal ako odborne spôsobilá osoba dostatočne jasno v tom, či zastavenie konania v ktorom žalovanú zastupoval je možné kvalifikovať a teda z hľadiska uplatnenia nároku tento subsumovať pod ust. § 8 ods. 1 Vyhlášky ako plný úspech vo veci (čo tvrdil počas ťažiskovej časti konania pred súdom prvej inštancie), alebo pod ust. § 8 ods. 2 Vyhlášky, ako čiastočný úspech vo veci (pod ktorý zmeniac pôvodné tvrdenia, tento subsumoval pred koncom skončenia konania pred súdom prvej inštancie), nemožno udržateľne a z hľadiska spravodlivého usporiadania vzťahov medzi stranami ani legitímne očakávať, či predpokladať u žalovanej, ako priemernej spotrebiteľky, teda odborne právne neznalej osoby, aby pri podpise zmluvy, napriek jej jednoznačnému jazykovému vyjadreniu, mala, či mohla byť spôsobilou opoznať, že vznik nároku na zaplatenie podielovej odmeny má dopadať aj na iné, ako v zmluve zadefinované meritórne rozhodnutie vo veci.

46. V nadväznosti na vyššie uvedené je bez právneho významu námietka žalobcu, že súd prvej inštancie jeho nárok neposudzoval vo svetle ust. § 8 ods. 2 Vyhlášky (teda vo svetle čiastočného úspechu žalovanej vo veci). Vzhľadom na prijatý záver, vydaním charakterovo výlučne akého rozhodnutia, ktorým sa konanie právoplatne skončí, si zmluvné strany na základe individuálneho dojednania podmienili zaplatenie zmluvnej podielovej odmeny (ktoré navyše korešponduje s prijatým výkladom ust. § 8 Vyhlášky v tom, čo možno považovať za plný, či čiastočný úspech vo veci), k vydaniu ktorého však v dotknutom konaní nedošlo, je akákoľvek ďalšia polemika o tom, či skončenie konania prostredníctvom vydania procesného uznesenia je udržateľné posúdiť ako plný, či čiastočný úspech vo veci bezpredmetnou, a teda aj posudzovanie nároku vo svetle ust. § 8 ods. 2 Vyhlášky nadbytočným. Nad rámec toho však odvolací súd poukazuje na to, že odvolateľ ani neozrejmil teoretické východiská, vo svetle ktorých by jeho tvrdenie, že zastavenie konania pre späťvzatie žaloby voči žalovanej predmetom ktorého bola neplatnosť kúpnej zmluvy a následné odpredanie nehnuteľností žalovanou, bolo argumentačne ako čiastočný úspech žalovanej vo veci udržateľným, vezmúc o.i. tiež do úvahy povahu predmetu konania.

47. V konečnom dôsledku vo vzťahu k námietkam odvolateľa týkajúcim sa nepriznania mu nároku na zmluvnú podielovú odmenu odvolací súd uvádza, že v prospech priaznivejšieho vo vzťahu k odvolateľovi prijatého záveru, nie je spôsobilou ani jeho námietka, že súd pri posudzovaní jeho nároku neprihliadol na konanie a vyjadrenia žalovanej produkované v priebehu celého konania, menovite keď uvádzala nepravdy vo veci ukončenia (tiež dôvodov) plnej moci žalobcovi, podľa jeho názoru s cieľom vyhnúť sa zaplateniu dojednanej zmluvnej podielovej odmeny a tieto v jeho prospech nevyhodnotil vo svetle ust. § 3 ods. 1 Obč. zákonníka prostredníctvom nepriznania ochrany takémuto konaniu žalovanej, ktoré jej konanie je možné charakterizovať ako rozporné s dobrými mravmi.

48. Je síce pravdou, že vychádzajúc z ust. § 3 ods. 1 Obč. zákonníka výkon práv a povinností vyplývajúci z občiansko-právnych vzťahov nesmie bez právneho dôvodu zasahovať do práv a oprávnených záujmov iných, nesmie byť teda v rozpore s dobrými mravmi, ktoré ustanovenie umožňuje súdu posúdiť vec vo svetle imperatívu dobrých mravov a v prípade, ak tomu výkon daného subjektívneho práva nezodpovedá, môže tomuto odoprieť právnu ochranu uplatňovaného práva. Jednoznačne nemôže však viesť ku vzniku, zmene, alebo zániku práv a povinností, keďže ustanovenie § 3 ods. 1 Obč. zákonníka nemá vlastnú priamu normotvornú platnosť, upravuje iba spôsob aplikácie a interpretácie iných ustanovení tak, ako to vo svojom rozhodnutí uviedol tiež Najvyšší súd SR (vydanom dňa 30.03.2011 pod sp. zn. 3Cdo/144/2010).

49. Predovšetkým je potrebné si uvedomiť, že je vecou každej zo strán sporu, na akej argumentácií svoj postoj v spore, teda na strane žalobcu procesný útok a na strane žalovanej procesnú obranu založí. Záujem, tej ktorej strany dosiahnuť úspech v spore je teda prirodzený a všeobecne akceptovateľný, rovnako tak ako právo splnomocniteľa, kedykoľvek v priebehu trvania zmluvného vzťahu túto plnú moc vo vzťahu k splnomocnencovi vypovedať. Konanie žalovanej, či žalobcom prezentované jej tvrdenia, tak samé o sebe nie sú spôsobilé k záveru o ich rozpornosti s dobrými mravmi. Uvažovať o tom by bolo možné len v prípade, ak práve v takomto konaní, či v nepravdivých tvrdeniach žalovanej, by malo pôvod v neprospech žalobcu vyznievajúce rozhodnutie. O takýto prípad však v posudzovanej veci nešlo. Dôvod, pre ktorý bol prijatý záver o neexistencii práva na strane žalobcu na zaplatenie podielovej

odmeny zo strany žalovanej, nemá totiž pôvod v tom, že táto mu pred vydaním konečného rozhodnutia vo veci vypovedala plnú moc (a to bez ohľadu na to, či by bolo možné na jej strane teoretizovať o tom, že to bolo motivované snahou vyhnúť sa zaplateniu podielovej odmeny alebo v tom, že žalobcovi ako svojmu právnomu zástupcovi už ďalej nedôverovala), ale má pôvod v tom, že v zmysle zvolenej interpretácie obsahu zmluvy o zaplatení odmeny za poskytovanie právnych služieb, si zmluvné strany pre prípad skončenia konania formou nemeritórneho (procesného) rozhodnutia, zaplatenie podielovej odmeny nedojednali. V nadväznosti na to odvolací súd tiež poznamenáva, že aj vypovedanie plnej moci pred skončením konania (vydaním konečného rozhodnutia) z dôvodov na strane žalovanej, by samo osebe bez ďalšieho nebolo spôsobilým k záveru o neexistencii povinnosti na jej strane (samozrejme za predpokladu platného dojednania takéhoto nároku v zmluve) takúto odmenu žalobcovi zaplatiť. Avšak za stavu, že bol prijatý záver, že na strane žalobcu nie je existencia práva domáhať sa zo strany žalovanej zaplatenia podielovej odmeny, ktorý má pôvod v odlišných skutočnostiach, nie je možné ani prostredníctvom ust. § 3 ods. 1 Občianskeho zákonníka preklenúť v tomto smere v neprospech neho vydané rozhodnutie, prostredníctvom v princípe pretransformovania neexistujúceho práva žalobcu, na právo existujúce.

50. Vychádzajúc tak zo správnosti záveru súdu prvej inštancie v tom, že žalobca nemá nárok na zaplatenie podielovej odmeny zo strany žalovanej, nadväzne v ďalšom tento správne postupoval, keďže žalobca pre prípad ak by súd dospel k záveru, že mu neprináleží podielová odmena, žiadal priznať tarifnú odmenu, ktorú vyčíslil celkovo na sumu 15.224,78 eur, keď jej dôvodnosť preskúmal vo svetle príslušných ustanovení Vyhľadávky a dospel tiež k správnomu záveru, že žalovaná vzhľadom na výšku zaplateného preddavku (2.400,- eur) už žalobcovi nič nedlží.

51. Žalobca tiež v odvolacom konaní pre prípad, že odvolací súd jeho námietkam voči nepriznaniu mu nároku na podielovú odmenu nevyhovie, namietal tiež v ďalšom výpočet trov právneho zastúpenia podľa Advokátskej tarify.

52. Odvolateľ tvrdil, že bola nesprávne určená hodnota veci podľa ust. § 10 ods. 1 AT. Takto formulovaná námietka nemá oporu v odôvodnení napadnutého rozhodnutia, keďže vychádzajúc z bodu 45/ odôvodnenia, súd prvej inštancie hodnotu úkonu právnej služby nepočítal z hodnoty nehnuteľnosti, ako hodnoty veci podľa žalobcom namietaného ustanovenia § 10 ods. 1 Advokátskej tarify, ale pri výpočte trov právneho zastúpenia vychádzal zo základnej sadzby tarifnej odmeny za 1 úkon právnej služby podľa § 11 ods. 1 písm. a) AT vo výške 1/13-tiny výpočtového základu s odkazom na rozsiahlu judikatúru. Bol to práve žalobca a nie súd, ktorý v posudzovanej veci pred súdom prvej inštancie sa dožadoval aplikácie § 10 ods. 1 AT, s čím sa súd prvej inštancie neidentifikoval, pričom dôvody na ktorých svoje závery v tomto smere založil, obsiahnuté v bode 45/ aj odvolací súd považuje za správne a v podrobnostiach na tieto poukazuje. Pokiaľ v konkrétnostiach žalobca v súvislosti s nesprávne určenou hodnotou úkonu právnej služby tiež namietka, že hodnota veci bola vzájomne určená na základe dohody, ani táto námietka nie je spôsobilou spochybniť správnosť prijatých záverov, keďže kumulatívne za použitia gramatického, systematického, ani logického výkladu obsahu zmluvy nemožno dôjsť k inému záveru, ako tomu, že dohoda o hodnote veci mala príčinnú súvislosť a bola spôsobilá ovplyvniť výlučne výšku podielovej odmeny.

53. Za nespôsobilé k dopadu na vecnú správnosť vydaného rozhodnutia, bolo potrebné posúdiť tiež námietky žalobcu spočívajúce v tvrdení, že súd nesprávne neuznal aj úkony, ktoré boli vo veci vykonané, ktoré však jednak v odvolaní nekonkretizoval a jednak len vo všeobecnej rovine vo vzťahu k nim uvádzal, že súd prvej inštancie na ne nesprávne aplikoval ustanovenia Advokátskej tarify, tiež že úkony boli hodnotené neobjektívne a účelovo. V odvolaní k tejto námietke uvádzal, že v konkrétnostiach odkazuje na svoje podanie, ktorým vyčíslil trovy právneho zastúpenia vo svojich vyjadreniach pred súdom prvej inštancie. Vo vzťahu k tejto námietke je potrebné predovšetkým uviesť, že odvolací súd neplní úlohu vyšetrovacieho orgánu a teda jeho povinnosťou nie je vyhľadávať v konkrétnostiach z predchádzajúcich vyjadrení produkovaných pred súdom prvej inštancie žalobcom skutočnosti, ktoré by boli, resp. mohli byť spôsobilé spochybniť správnosť súdom prvej inštancie neakceptovaných (v konkrétnostiach odvolateľom ani neidentifikovaných) trov právneho zastúpenia, v podobe jednotlivých uplatnených a prípadne nepriznaných úkonov, z ktorého dôvodu absencia takýchto v konkrétnostiach uvádzaných tvrdení v samotnom odvolaní, diskvalifikuje túto námietku z odvolacieho prieskumu, pretože jednoznačne bolo povinnosťou odvolateľa zrozumiteľne a konkrétne v odvolaní uviesť, v čom vidí nesprávnosť posúdenia súdom prvej inštancie neuznanej časti trov konania, ktorý nedostatok rozhodne

nemožno preklenúť odkazom na dôvody uvádzané v jeho predchádzajúcich podaniach pred súdom prvej inštancie, keďže nie je úlohou odvolacieho súdu vlastnou činnosťou nahrádzať jeho nečinnosť v tomto smere.

54. V konečnom dôsledku vo vecnej rovine námietok odvolateľ namietal tiež nesprávny výpočet odmeny za 1 úkon právnej pomoci pri zastupovaní dvoch účastníkov, keď súd prvej inštancie nesprávne základnú sadzbu tarifnej hodnoty znížil u oboch spoločne zastupovaných klientov o 50% tvrdiac, že k tomu malo dôjsť až u druhého klienta, odkazujúc na to, že uvedenú otázku riešil už aj Ústavný súd SR (v konkrétnostiach však neuviedol rozhodnutie, ktorým k tomu malo dôjsť). Ani táto jeho odvolacia námietka nie je spôsobilou k zmene napadnutého rozhodnutia.

55. Vyššie uvedený argument bol produkovaný žalobcom už pred súdom prvej inštancie, s ktorým sa tento podrobne a precízne vysporiadal v bode 47/ odôvodnenia napadnutého rozhodnutia, pričom s jeho záverom, majúcom pôvod príkladmo v rozhodnutí Ústavného súdu SR sp. zn. IV. ÚS 510/2012 zo dňa 09.10.2012, na ktoré dôvodne odkazuje tiež súd prvej inštancie, vychádzajúc z ktorého za spoločné úkony právnej služby prináleží advokátovi odmena vo výške základnej sadzby tarifnej odmeny znížená o 50 % v zmysle § 12 ods. 2 Advokátskej tarify, čo v praxi znamená, že za spoločné úkony právnej služby pri zastupovaní dvoch osôb sa výška základnej sadzby tarifnej odmeny zníži u všetkých spoločne zastupovaných osôb o 50 %, vo svetle čoho tiež výšku základnej sadzby tarifnej odmeny stanovil súd prvej inštancie, sa odvolací súd identifikuje, keďže nezistil dôvod, pre ktorý by sa odklonil v tomto smere od súdnej praxe, či názoru vyslovenému ústavným súdom v citovanom rozhodnutí. V nadväznosti na vyššie uvedené, však odvolací súd do pozornosti žalobcu dáva, že aj v prípade prijatia ním podsúvanej interpretácie stanovenia výšky tarifnej odmeny pri zastupovaní viacerých osôb spôsobom, že pri prvom zastúpení sa bude aplikovať ust. § 10 Vyhlášky a až následne pri ostatných sa bude postupovať podľa § 13 ods. 2 Advokátskej tarify (čoho sa v princípe odvolateľ domáhal), by táto nebola spôsobilou mať dopad na vecnú správnosť výrokovvej časti napadnutého rozhodnutia, keďže ani pri takomto výpočte by trovy, ktoré by takto prichádzali do úvahy zo strany žalovanej zaplatiť, nepresiahli čiastku, ktorú už žalovaná na odmene za zastupovanie žalobcovi zaplatila a teda ani táto námietka aj v prípade, ak by bola posúdená ako opodstatnená, by nebola spôsobilou privediť v prospech žalobcu priaznivejšie rozhodnutie vo veci.

56. Pokiaľ v konečnom dôsledku žalobca namietal, že súd prvej inštancie oneskorene reagoval na jeho čiastočné späťvzatie žaloby a konanie v ním obmedzenom rozsahu zastavil až s časovým odstupom, čo podľa jeho názoru malo dopad, či už na vrátenie súdneho poplatku, či výšku súdnych trov, táto námietka nemá vplyv na vecnú správnosť napadnutého rozhodnutia v žiadnej z jeho častí. Napadnutým rozhodnutím totiž nebolo rozhodované o nároku žalobcu na vrátenie súdneho poplatku, čím tieto tvrdenia nie sú vo vzťahu k nemu spôsobilé k odvolaciemu prieskumu. Vo vzťahu k náhrade trov konania sú rovnako v tomto štádiu právne bezvýznamné, keďže doposiaľ bolo rozhodované o trovách len v rámci prvého štádia, t.j. o samotnom nároku, vychádzajúc zo zásady úspechu a zásady procesného zavinenia na čiastočnom zastavení konania, pričom produkovaná námietka môže zaznamenať význam len v rámci druhej fázy, kedy bude rozhodované o samotnej výške týchto trov, s ktorou sa bude musieť tiež následne súd prvej inštancie aj vysporiadať.

57. Z vyššie uvedených dôvodov, keďže dospel odvolací súd k záveru, že súd prvej inštancie postupoval pri posúdení nároku žalobcu správne, jeho rozhodnutie v napadnutej - zamietajúcej časti, za súčasného záveru o správnosti rozhodnutia tiež v závislej časti o trovách konania, ako vecne správne podľa § 387 ods. 1 CSP potvrdil. Žalobca v odvolaní proti rozsudku súdu prvej inštancie v jeho napadnutých častiach neuviedol žiadne rozhodujúce skutočnosti, s ktorými by sa súd prvej inštancie nebol zaoberal, či vysporiadal a ktoré by boli spôsobilé k záveru o potrebe vydania odlišného, v jeho prospech vydaného rozhodnutia.

58. Odvolací súd rozhodol o trovách odvolacieho konania podľa § 396 ods. 1, § 262 ods. 1 a § 255 ods. 1 CSP tak, že nepriznal právo na ich náhradu žalovanej vo vzťahu k žalobcovi napriek jej úspechu v odvolacom konaní, keďže tejto preukázateľne trovy odvolacieho konania nevznikli.

59. Toto rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Trenčíne pomerom hlasov tri ku nule (§ 393 ods. 2 CSP).

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP), v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).